

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій у Донецькій, Луганській областях та Автономної Республіки Крим, міста Севастополя, національних меншин і міжнаціональних відносин

17 лютого 2021 року

Веде засідання Голова Комітету ЛУБІНЕЦЬ Д.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Розпочнемо засідання нашого комітету.

Шановні народні депутати, я попрошу увімкнути камери, бо не бачу всіх народних депутатів. Для того, щоб ми побачили, що є у нас кворум, чи можемо ми розпочинати.

Отже, на даний час я бачу: Мустафа Джемільєв, Костянтин Іванович Касай, пан Віктор Володимирович Медведчук, Руслан Олександрович Горбенко, Вадим Владиславович Новинський. Бачу...

ЧИЙГОЗ А.З. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, да, пане Ахтеме, я вас відмітив. Ахтем Зейтуллаєвич.

Пані Неллі Яковлева. Бачу.

Тарас Петрович Тарасенко.

Бачу приєднався Олександр Любимович Копиленко. Але не бачу його в живу. Олександрє Любимовичу, якщо ви нас чуєте або помічники, підійдіть, будь ласка, до камери.

Олексій Кузнєцов. Побачив.

Да, Олександрє Любимовичу, я вас бачу.

Отже, 11 народних депутатів...

Ага, Мандзій Сергій Володимирович приєднався.

Отже, на даний момент у нас присутні 12 народних депутатів. Є у нас кворум. Шановні народні депутати, будемо розпочинати. Я думаю, що додатково наші колеги ще будуть приєднуватись.

Отже, шановні колеги, вам заздалегідь було надіслано проект порядку денного. Сьогодні ми плануємо розглянути сім питань. Зокрема, два законопроекти з опрацювання яких комітет визначено головним. 4 проекти щодо яких комітету доручено опрацювати та подати висновок до головного комітету. Але вчора, зазначаю, Верховна Рада проголосувала постанову (реєстраційний номер 4655) щодо звернення Верховної Ради України до... Іде перелік міжнародних організацій: ООН, ПАРЄ, ОБСЄ, НАТО, ЧЕС, уряди парламентів, щодо засудження тимчасової окупації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, порушення прав і свобод людини на тимчасово окупованих територіях та щодо звільнення політичних в'язнів. Отже, це питання знімається з порядку денного.

Також звертаю вашу увагу, що у розділі "Інші питання" окремим питанням ми будемо розглядати питання, ініційоване нашим колегою Костянтином Івановичем Касаєм, про дотримання вимог Європейської конвенції про запобігання катування та нелюдському чи такому, що принижує гідність, поводження або покарання у виправній колонії номер 77 міста Бердянськ.

Шановні народні депутати, чи є пропозиції, доповнення чи зауваження до порядку денного? Якщо немає, то прошу проголосувати. Традиційно є у нас розділ "Різне", там я надам вам інформацію, а також у вас буде можливість висловитися.

Отже, якщо пропозицій, зауважень немає, прошу проголосувати та затвердити порядок денний. Прошу голосувати. Я буду називати, не дивуйтеся, по алфавітному списку всіх народних депутатів, можливо хтось буде приєднуватися.

Бойко Юрій Анатолійович. Немає поки.

Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Джемілев Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Копиленко Олександр Любимович.

КОПИЛЕНКО О.Л. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кузнецов Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я голосую – за, шановні колеги.

Мандзій Сергій Володимирович.

МАНДЗІЙ С.В. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віктор Володимирович Медведчук.

МЕДВЕДЧУК В.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Вадим Владиславович Новинський.

НОВИНСЬКИЙ В.В. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Вадим Зіновійович Рабінович. Поки немає.

Тарасенко Тарас Петрович.

ТАРАСЕНКО Т.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ткаченко Максим Миколайович – поки немає.

Умеров Рустем Енверович – поки немає.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

І, пані, Неллі Яковлева.

ЯКОВЛЕВА Н.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги, рухаємося далі.

Перше питання. Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про звернення громадян" щодо реалізації конституційного права на звернення особами, які визнані судом недієздатними (реєстраційний номер 1186-д) внесений народними депутатами України: Фединою, Іоновою, Забродським, Геращенко, Зінкевич, Князевичем.

На засідання ми запрошували одну з авторів законопроекту народного депутата України Геращенко Ірину Володимирівну, чи присутня у нас на засіданні Геращенко Ірина Володимирівна? Немає.

Отже, шановні народні депутати, я коротко тоді представлю суть законопроекту. Отже, метою законопроекту є законодавче забезпечення реалізації конституційного права на звернення особами, які визнані судом недієздатними. Законопроектом пропонується в Законі України "Про звернення громадян" виключити положення за яким не розглядається звернення осіб визнаних судом не дієздатними, а також положення, яким надається право на звернення зі скаргою в інтересах не дієздатних осіб, лише їх законним представникам. Саме ці положення втратили чинність з врахуванням рішення Конституційного Суду №8-р/2018 від 11.10.2018 року.

Шановні народні депутати, повідомляю вам, що подібні два законопроекти ми з вами розглядали в червні минулого року, це законопроекти 2480 та 2481, тоді нами було ухвалено рішення відхилити обидва законопроекти та створити в комітеті робочу групу з напрацювання комплексних змін до Закону України "Про звернення громадян". І в ході роботи над даним законопроектом врахувати абсолютно всі положення, які необхідні і з якими стикаються наші громадяни під час звернення до різних органів. Як ви пам'ятаєте, ми створили робочу групу, її очолює Копиленко Олександр Любимович. Отже, питання розробки ефективного механізму для реалізації недієздатними особами своїх конституційних прав також може бути опрацьовано в рамках роботи цієї робочої групи. Я думаю, що не тільки може бути, а і буде опрацьовано під керівництвом нашого шановного народного депутата Олександра Любимовича.

Тому, шановні народні депутати, є пропозиція все ж таки з урахуванням, що дана законодавча ініціатива регулює питання звернення громадян тільки в її частині, то дану законодавчу ініціативу як пропозиція, це для обговорення, відхилити. Але звернути увагу Олександра Любимовича Копиленка і нас народних депутатів, що ці норми і ці права, які повинні бути

захищені в частині недієздатних осіб під час звернення до різних інстанцій, щоб вони були враховані в ході робочої групи.

І тоді, якщо ми цю логіку сприймаємо, то законопроект, який у нас зареєстрований народними депутатами 1186-д – відхилити. Але пропозиція авторів, як я сказав, передавати до робочої групи з напрацювання комплексних змін до Закону України "Про звернення громадян".

Отже, є така пропозиція, шановні народні депутати, хто бажає висловитись, можливо, є інші пропозиції?

Да, будь ласка, пан Ахтем.

ЧИЙГОЗ А.З. Є пропозиція не відхилити, а направити до робочої групи.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Направити...

ЧИЙГОЗ А.З. До робочої групи.

ГОЛОВУЮЧИЙ. На доопрацювання авторам. Ми можемо тоді запропонувати рішення відправити дану законодавчу ініціативу на доопрацювання авторам і одночасно запропонувати даним народним депутатам, щоб вони або хтось один з групи народних депутатів, хто реєстрував дану законодавчу ініціативу, був включений в робочу групу по напрацюванню комплексного закону про звернення громадян.

Тоді, шановні народні депутати, будуть інші пропозиції? Якщо інших пропозицій немає, вважаю абсолютно слушною пропозицію шановного народного депутата Ахтема Зейтуллаєвича, тоді сформулюю його. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до Закону України про звернення громадян щодо реалізації конституційного права на звернення особами, які визнані судом недієздатними (реєстраційний номер 1186-д), внесений народними депутатами України Фединою і по

списку, відправити на доопрацювання. Крім цього, в рішення комітету запропонувати авторському колективу приєднатися до робочої групи, конкретному народному депутату з числа авторів, до робочої групи по напрацюванню комплексного Закону про звернення громадян, робочу групу очолить Олександр Любимович Копиленко.

Приймається така пропозиція? Якщо заперечень немає, ставлю на голосування дану пропозицію. Прошу проголосувати.

Бойко Юрій Анатолійович. Не з'явився.

Горбенко Руслан Олександрович.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пане Мустафа Джемільєв.

МУСТАФА Д. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Костянтин Іванович Касай.

КАСАЙ К.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Любимович Копиленко.

КОПИЛЕНКО О.Л. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я голосую – за, шановні колеги.

Сергій Володимирович Мандзій.

МАНДЗІЙ С.В. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віктор Володимирович Медведчук.

МЕДВЕДЧУК В.В. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вадим Владиславович Новинський.

НОВИНСЬКИЙ В.В. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вадим Зіновійович Рабінович. Не з'явився.

Тарас Петрович Тарасенко.

ТАРАСЕНКО Т.П. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Миколайович Ткаченко. Не з'явився.

Рустем Енверович Умеров. Не з'явився.

Ахтем Зейтуллаєвич Чийгоз.

ЧИЙГОЗ А.З. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пані Неллі Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги. Рішення прийнято
одноголосно.

Переходимо до другого питання. Проект Постанови про звернення до Кабінету Міністрів України та Державної міграційної служби України щодо надання тимчасового захисту громадянам Республіки Білорусь, які масово вимушені шукати захисту в Україні внаслідок політичних переслідувань в Республіці Білорусь (реєстраційний номер 4143), внесений народними депутатами України Совсун, Васильченко, Юрчишин та іншими народними України.

Шановні народні депутати автори даної законодавчої ініціативи, чи присутній хтось на засіданні нашого комітету? Не бачу.

Тоді я коротко, по суті даної Постанови. Шановні народні депутати, автори пропонують Верховній Раді України звернутись до Кабінету Міністрів України та Державної міграційної служби України з проханням розглянути можливість надання тимчасового захисту громадянам Республіки Білорусь, які масово вимушені шукати захисту в Україні внаслідок політичних переслідувань в Республіці Білорусь.

Перш за все хочу зазначити, що в Законі України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" частина перша стаття 18, передбачено: "Якщо на території України з країни, яка має спільний кордон з Україною, масово, - я на цьому акцентую увагу, - прибувають особи внаслідок зовнішньої агресії, наземної окупації, громадської війни, зіткнень на етнічній основі природних чи техногенних катастроф або інших подій, що порушують громадський порядок певній частині або на всій території країни походження, за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, Кабмін приймає Постанову про надання таким особам тимчасового захисту.". Тобто це є пряма норма вже в діючому Законі України. І за настання певних обставин Кабінет Міністрів приймає відповідну Постанову.

Перш ніж розглянути дану законодавчу ініціативу, ми офіційно звернулись до Державної міграційної служби і отримали наступну

інформацію. Інформацію надала Державна прикордонна служба, що за період з вересня по жовтень 20-го року на територію України в'їхало 58 тисяч 750 громадян, виїхало 61 тисяча 298 громадян Республіки Білорусь.

За інформацією територіальних органів Державної міграційної служби протягом серпня-листопада 20-го року із заявою про визнання біженцями або особою, яка потребує додаткового захисту, звернулось 15 громадян Республіки Білорусь.

Враховуючи викладене, Державна міграційна служба (за інформацією, яку вони надали офіційним листом) не підтримує зазначений проект Постанови Верховної Ради України.

Шановні народні депутати, я чому акцентував вашу увагу на слові "масово" (прибувають на територію України)? Як ми з вами побачили з інформації, яку нам надали відповідні органи, всього 15 громадян Білорусі звернулися з відповідною заявою до держави України. Тому це точно не може відноситися до терміну "масово".

З урахуванням того, що відбувається, яку інформацію нам надали відповідні органи, і їх позицію щодо даної постанови, шановні народні депутати, є пропозиція рекомендувати Верховній Раді проект Постанови про звернення до Кабінету Міністрів України та Державної міграційної служби України щодо надання тимчасового захисту громадянам Республіки Білорусь, які масово вимушені шукати захисту в Україні внаслідок політичних переслідувань в Республіці Білорусь (реєстраційний номер 4143), поданий народними депутатами України Совсун, Васильченком та іншими, відхилити.

Шановні народні депутати, чи будуть інші пропозиції до даного рішення, пропозиції по рішенню нашого комітету щодо даної постанови. Прошу шановних народних депутатів, членів нашого комітету. Чи є бажані висловитися?

ТАРАСЕНКО Т.П. Пропозиції немає. Я буду підтримувати рішення, яке ви висловили. Проте зазначу, що ініційовано аналогічний законопроект наразі, і ми, я думаю, також будемо з ним працювати. Він розширить трохи, скажемо, положення даної постанови. І стосується громадян, які зазнають, скажемо так, поневірянь в інших країнах також. Тому наразі, я думаю, що це питання неактуальне, але в майбутньому ми будемо також його більш ретельно досліджувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні народні депутати, чи є ще бажаючі висловитись по даному питанню? Якщо пропозицій інший немає, то шановні народні депутати, ставлю на голосування пропозицію. Я знову не буду її зачитувати. Як ви почули, вона зводиться до того, що дану законодавчу ініціативу відхилити. Прошу голосувати шановних народних депутатів.

Бойко Юрій Анатолійович. Не з'явився.

Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Мустафа Джемільєв.

ДЖЕМІЛЄВ М. Підтримаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Костянтин Іванович Касай.

КАСАЙ К.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Копиленко Олександр Любимович.

КОПИЛЕНКО О.Л. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я голосую – за, шановні колеги.

Сергій Володимирович Мандзій.

МАНДЗІЙ С.В. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віктор Володимирович Медведчук.

МЕДВЕДЧУК В.В. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вадим Владиславович Новинський. Вадима Владиславовича вже немає.

Вадим Зіновійович Рабінович. Не з'явився.

Тарас Петрович Тарасенко.

ТАРАСЕНКО Т.П. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Миколайович Ткаченко. Немає.

Рустем Енверович Умеров. Немає.

Ахтем Зейтуллаєвич Чийгоз.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пані Неллі Яковлева.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Підтримаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги. Рішення прийнято одноголосно.

Переходимо до третього питання. Проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повноважень військово-цивільних адміністрацій з питань переведення дачних і садових будинків в жилі будинки (реєстраційний номер 3050), внесений народними депутатами України Шаховим та іншими народними депутатами. Чи присутній у нас на засіданні народний депутат Шахов або інші автори даної законодавчої ініціативи? Не присутні.

Тоді я коротко представлю мету даного законопроекту. Шановні народні депутати, присутні, мета є забезпечення реалізації прав осіб щодо переведення дачних та садових будинків у жилі. Пропонується внести зміни до частини першої статті 4 Закону України "Про військово-цивільні адміністрації", доповнивши її новим пунктом щодо можливості прийняття військово-цивільними адміністраціями рішень щодо переведення дачних і садових будинків, що відповідають державним будівельним нормам, у жилі. Також відповідні зміни щодо розширення повноважень військово-цивільних адміністрацій, в частині прийняття рішень про переведення дачних і садових будинків в жилі, вносяться до статті 8 прим.1 Житлового кодексу УРСР, ще.

Також хочу вам повідомити, шановні народні депутати, чому викликана дана законодавча ініціатива. З тим, що на частині територій Донецької і Луганської областей діють відповідні військово-цивільні адміністрації. На відміну від місцевих органів влади у них є обмежені повноваження і от якраз в цій частині у них повноважень немає. З урахуванням того, що достатньо часто мешканці звертаються до військово-цивільних адміністрацій з проханням перевести дачні і садові будинки в жилі просто для того, щоб там можна було зареєструватися, отримати прописку, щоб з'явилась підстава отримання навіть соціальних виплат, у військово-цивільних адміністраціях таких повноважень немає. Тому саме через те, що

військово-цивільних адміністрацій достатньо велика кількість на територіях Донецької і Луганської областей, то з'явилась дана законодавча ініціатива.

Отже, шановні народні депутати, чи є бажані... Я спочатку запропоную рішення, а потім я попрошу висловитись шановних народних депутатів. З врахуванням того, що і до мене, як до голови відповідного комітету звертались з подібним проханням, то, шановні народні депутати, є пропозиція проголосувати за рішення нашого комітету, рекомендувати Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки, оборони та розвідки внести пропозицію до Верховної Ради України проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повноважень військово-цивільних адміністрацій з питань переведення дачних і садових будинків в жилі будинки (реєстраційний номер 3050), поданий народним депутатом України Шаховим та іншими, за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу. Така є пропозиція, яку я прошу обговорити або внести інші пропозиції, шановних народних депутатів, членів нашого комітету.

Чи будуть інші пропозиції, зауваження до даної пропозиції, шановні народні депутати, прошу висловлюватись. Чи є бажані висловитись? Якщо бажаних немає висловитись, я так розумію, що дану відповідну пропозицію я можу ставити на голосування.

Отже, якщо немає заперечень, шановні народні депутати, я ставлю відповідну пропозицію щодо рекомендації, не буду знову зачитувати, зводимось до того, що ми рекомендуємо головному комітету за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу законодавчу ініціативу (реєстраційний номер 3050).

Отже, прошу голосувати, шановні народні депутати.

Бойко Юрій Анатолійович – не з'явився.

Горбенко Руслан Олександрович.

ГОРБЕНКО Р.О. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Мустафа Джемільєв.

ДЖЕМІЛЄВ М. Я підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Костянтин Іванович Касай.

КАСАЙ К.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Любимович Копиленко.

КОПИЛЕНКО О.Л. Голосую – за.

Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я голосую – за, шановні колеги.

Сергій Володимирович Мандзій.

МАНДЗІЙ С.В. Голосую – за.

Віктор Володимирович Медведчук.

МЕДВЕДЧУК В.В. За – голосую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вадим Владиславович Новинський. Немає.

Вадим Зіновійович Рабінович. Немає.

Тарас Петрович Тарасенко.

ТАРАСЕНКО Т.П. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Миколайович Ткаченко. Немає.

Рустем Енверович Умеров. Немає.

Ахтем Зейтуллаєвич Чийгоз.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. І пані Неллі Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги. Рішення прийнято одногосно.

Переходимо до наступного четвертого питання. Проект Закону України про визнання таким, що втратив чинність Закон України "Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей" (реєстраційний номер 4492), внесений народним депутатом України Лозинським.

Чи присутній у нас народний депутат Лозинський Роман Михайлович? Не присутній. Отже, за його відсутності, шановні народні депутати, я дуже коротко вам представлю дану законодавчу ініціативу.

По-перше, головним комітетом з розгляду цього законопроекту визначено Комітет з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування, за твердженням ініціатора, законопроект має на меті ліквідувати загрозу конституційному ладу та політичної стабільності в Україні, яку несе особливий порядок місцевого самоврядування у Донецькій та Луганській областях, передбачений Законом України про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей. Основні положення законопроекту, пропонується визнати таким, що втратив

чинність Закон України про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей.

Хочу вам нагадати, шановні народні депутати, що Закон України про особливий порядок місцевого самоврядування, він фактично спрямований на імплементацію мирного плану від так названих Мінських домовленостей від 5 вересня 2014 року.

В подальшому даний закон був закладений в основу комплексу заходів щодо виконання Мінських домовленостей від 12 лютого 15-го року. Цей законопроект кожен рік Верховна Рада приймає з терміном на один рік, як правило голосує потім продовження його на цей же термін, тобто на один рік.

Востаннє це Верховна Рада робила в попередньому році і з сплиттям цього терміну цей закон, якщо буде визначено, що він вже не потрібен він втрачає свою чинність. Тому, шановні народні депутати, я скажу від себе зразу, мені було дуже цікаво почути саме аргументацію від автора цієї законодавчої ініціативи, бо насправді всі все розуміють. Даний закон прийнятий, він був проголосований більшістю цієї Верховної Ради і, на мій погляд, виходить з законодавчою ініціативою для того, щоб відмінити якийсь діючий закон при тому, що ми чітко розуміємо, що сама головна небезпека нібито, яка закладена в даній законодавчій ініціативі, вона настає тільки після того, як буде повернуто контроль над кордоном між Україною та Росією, проведені місцеві вибори на тимчасово окупованій території в Донецькій та Луганській областях.

Яким чином на даний час діючий закон, який діє вже декілька років загрожує конституційному ладу та політичній стабільності в Україні, я скажу відверто, я особисто не зовсім зрозумів?

Отже, з врахуванням того, що я сказав я зразу висловлю свою рекомендацію щодо запропонованого рішення. І потім буду чекати пропозицій або підтримки від шановних народних депутатів.

Є пропозиція рекомендувати Комітету з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування внести пропозицію до Верховної Ради України проект Закону України про визнання таким, що втратив чинність Закон України "Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей" (реєстраційний номер 4492) поданий народним депутатом України Лозинським, за наслідками розгляду в першому читанні відхилити.

Шановні народні депутати, прошу висловитись чи будуть інші пропозиції, зауваження по даній пропозиції. Прошу, шановні народні депутати члени нашого комітету. Якщо пропозицій немає. Тоді, шановні народні депутати, я так розумію, що можна ставити на голосування дану пропозицію.

Отже, знову ж таки я не буду повністю знову зачитувати. Рекомендуємо головному комітету, а саме Комітету з питань організації державної влади, за наслідками розгляду в першому читанні, відхилити законодавчу ініціативу (реєстраційний номер 4492). Прошу голосувати шановних народних депутатів.

Бойко Юрій Анатолійович. Не з'явився.

Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Мустафа Джемільев.

ДЖЕМІЛЄВ МУСТАФА За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Костянтин Іванович Касай.

КАСАЙ К.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Любимович Копиленко.

КОПИЛЕНКО О.Л. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олександрович Кузнєцов.

ЧИЙГОЗ А.З. Я – за. У мене сейчас связь пропадет. Я – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ахтеме Зейтуллаєвичу, я це відмітив. Ваш
голос – за.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Олексію Олександровичу, ви – за.

Я голосую – за, шановні колеги.

Сергій Володимирович Мандзій.

МАНДЗІЙ С.В. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віктор Володимирович Медведчук.

МЕДВЕДЧУК В.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Вадим Владиславович Новинський. Немає.

Вадим Зіновійович Рабінович. Немає.

Тарас Петрович Тарасенко.

ТАРАСЕНКО Т.П. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Максим Миколайович Ткаченко. Немає.

Рустем Енверович Умеров. Немає.

Пан Ахтем Зейтуллаєвич "за" ваш голос.

І пані Неллі Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Звичайно, відхилити. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, рішення прийнято одноголосно.

Переходимо до п'ятого питання – проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування до засуджених та осіб, які тримаються під вартою, заходів примусового годування (реєстраційний номер 4323), внесений Кабінетом Міністрів України. Даний законопроект підготовлений Міністерством юстиції України, і представлятиме його у Верховній Раді міністр юстиції України Малюська Денис Леонтійович.

На скільки я бачу, Денис Леонтійович у нас присутній на засіданні нашого комітету, тому я надаю вам слово для представлення даної законодавчої ініціативи, будь ласка.

МАЛЮСЬКА Д.Л. Дякую, пане головуєчий.

Прошу також долучити до представлення мого заступника, пана Банчука, він мав би теж доєднатись до комітету, він готував доповідь.

Власне, коротко по суті цього законопроекту. Нам як Міністерству юстиції в даному випадку немає принципової різниці щодо того як буде врегульовано примусове годування осіб, які перебувають в місцях позбавлення волі. Чи це буде дозволено, чи це буде заборонено, чи будуть встановлені якісь певні обмеження щодо цього. Що для нас ключове, це те, що цей законопроект розроблений на виконання рішень Європейського суду з прав людини, який вказав нам порушення європейської конвенції в тій

частині, що це питання не врегульовано законом. Відповідно ми провели тривалі дискусії з Міністерством охорони здоров'я, з іншими органами влади, і вийшли ось на цей текст, який ми вам пропонуємо.

Якщо є мій колега, пан Олександр Банчук, прошу йому також дати слово щодо доповіді законопроекту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Чи присутній у нас заступник, пан Банчук? Банчук Олександр Анатолійович.

БАНЧУК О.А. Шановний Дмитро Валерійович і народні депутати члени комітету! Я є присутній. Сподіваюсь, мене чуто. Якщо в доповнення до Дениса Леонтійовича, справді було рішення Європейського суду з прав людини "Невмержицький проти України", який констатував цю проблему і на вирішення цієї проблеми якраз спрямований цей законопроект 4323. І його потрібно розглядати разом з іншим законопроектом 4324, який вже розглядався профільним Комітетом з питань правоохоронної діяльності, який передбачає зміни до Кримінально-процесуального кодексу.

І цей пакет законопроектів, який складається з двох законопроектів, який ми сьогодні розглядаємо і той, який вже був підтриманий Комітетом з питань правоохоронної діяльності. Передбачає такі речі і пропонує на вирішення цієї проблеми примусове годування засуджених і ув'язнених осіб.

Це перше, це те, що дозвіл на застосування цього заходу може бути тільки на підставі рішення суду. І змінами до Кримінально-процесуального кодексу ми пропонуємо врегулювати цю процедуру, бо досі цієї процедури, назви в законодавстві немає. І за що ми отримали і програли цю справу в Невмержицького – це якраз через те, що не було судової процедури. В якому порядку? Чи це в цивільному процесі, чи це в адміністративному, чи іншому процесі. І ми чітко це врегульовуємо і передбачаємо, що це в порядку

Кримінально-процесуального кодексу, що це слідчі судді, що це суд може розглядати це питання.

Другий аспект цього питання – це те на що звертає увагу Європейський суд з прав людини. Це те, що має бути загроза життю засудженого чи ув'язненого і тільки тоді може бути дозвіл суду на годування. Тобто у випадку, якщо тривале невжиття їжі засудженою чи ув'язненою особою призводить до загроз життю саме, то є допустимим і Європейський суд говорить, що стаття 3 в Європейській конвенції допускає застосування цього заходу.

І третя річ, і третій аспект, який ми пропонуємо передбачити законопроектом, який сьогодні розглядається – це те, що має бути відповідна довідка, медичний документ, які підтверджують загрозу життю. Тому відповідні документи від медичного персоналу про те, що справді є загроза життю відповідної засудженої чи ув'язненої особи.

І далі вже деталі, законопроект передбачає і пропонує, що порядок і види примусового годування осіб уже будуть визначатися Кабінетом Міністрів. Тому що це є відповідні деталі, які потрібно буде разом опрацювати з Міністерством охорони здоров'я і з Уповноваженою Верховної Ради з прав людини, і врегулювати конкретний порядок дій лікарів, які будуть виконувати відповідне рішення суду щодо примусового годування.

Цих випадків, наскільки надали інформацію, у нас нечасто вони відбуваються в системі, але, коли вони трапляються, у нас є прогалина у законодавчому врегулюванні цього питання. І тому ми цей законопроект якраз спрямовуємо на те, щоби подолати цю прогалину. Тому прошу підтримати нашу ініціативу.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

З урахуванням того, що даний законопроект зачіпає діяльність Уповноваженого Верховної Ради України, наскільки я зрозумів, то чітко

зазначається, що в разі прийняття такого рішення щодо примусового годування особи, обов'язково і невідкладно інформується Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

У нас, як завжди, присутня Людмила Леонтіївна Денісова. Хотілося б почути ваше ставлення до даної законодавчої ініціативи. Будь ласка, Людмила Леонтіївна.

ДЕНІСОВА Л.Л. Доброго дня, шановні народні депутати, шановний пане голову, міністре! Так, дійсно, ми відпрацьовували з Міністерством юстиції дуже плідно цю законодавчу ініціативу і її підтримуємо. І підтримуємо обов'язкову норму щодо повідомлення Уповноваженого у випадку, коли буде примусово. Тому це відповідно європейським практикам так робиться, і тому ми підтримуємо. Дуже ми хочемо, щоб скоріше було прийнято це рішення в стінах Верховної Ради.

Дякую вам за це.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні народні депутати! З урахуванням того, що ми зараз почули, є пропозиція. Я зараз зачитаю пропозицію, перейдемо до обговорення.

З врахуванням пропозицій, які ми почули від Мін'юсту і Уповноваженого Верховної Ради України, надіслати до головного Комітету з питань правової політики висновок з пропозицією рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування до засуджених та осіб, які тримаються під вартою заходів примусового годування (реєстраційний номер 4323) поданий Кабінетом Міністрів України, за результатами розгляду в першому читанні прийняти за основу.

Шановні народні депутати, прошу висловлюватись, чи є інші пропозиції, зауваження до даної пропозиції рішення нашого комітету. Хто бажає висловитись?

Тарас Петрович, будь ласка.

ТАРАСЕНКО Т.П. У мене буде не пропозиція, а запитання більш уточнююче, я хотів би запитати наскільки зараз актуальна проблема, соціальні служби щодо примусового годування, фактична проблема наявна.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Можуть представники Мін'юсту прокоментувати, за вашою інформацією наскільки наявна проблематика зараз по примусовому годуванню? Хто може прокоментувати, міністр або...

Так, будь ласка, шановний пане міністр.

МАЛЮСЬКА Д.Л. Дякую. Ця проблема не є надто нагальною для системи Державної кримінальної виконавчої служби, такі випадки трапляються вкрай рідко, але трапляються, один з кейсів, який потрапив в Європейський суд з прав людини. На моїй пам'яті за останні періоди з півроку таких випадків не було, можливо, мені просто не повідомляли про якісь мегаактуальні, можу внести точну статистику, дослати на комітет або зацікавленим депутатам. Але це більше питання не стільки системи ДКВС скільки прав людини і виконання рішень Європейського суду з прав людини – це цей аспект більше.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

БАНЧУК О.А. Якщо дозволите, Дмитро Валерійович, в доповнення. Була одна ситуація в 2019 році, і там це була виправна колонія 58, але було це застосування. Але знову тут ризики є, що зараз нинішнє законодавство, воно настільки обтічне, що воно не дозволяє чітко сказати, що при застосуванні цього годування, примусового, були дотримані стандарти європейські. Але такий випадок, знову ж за статистикою спеціально перед

засіданням комітету і попереднього комітету, правоохоронної діяльності ми брали. От за цей час фактично за два роки один випадок, який стався. Тому, очевидно, що міністр... По своїй пам'яті у нас є такий випадок. Тому я хотів би доповнити цю інформацію.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло, Олександр Анатолійович. І наскільки я правильно зрозумів і шановного міністра юстиції, в першу чергу, ця законодавча ініціатива викликана рішенням Європейського суду з прав людини. Тому ми це розуміємо.

Шановні народні депутати, чи будуть інші пропозиції, зауваження до нашого рішення комітету? Якщо не будуть, то шановні народні депутати, ставлю на голосування пропозицію. Знову ж таки не буду знову зачитувати. Пропозицію надіслати висновок до головного комітету, де зазначити, що законодавча ініціатива номер 4323 подана Кабінетом Міністрів України, ми підтримуємо рішення за результатами розгляду в першому читанні прийняти за основу. Прошу проголосувати шановних народних депутатів.

Бойко Юрій Анатолійович. Не з'явився.

Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Підтримаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Мустафа Джемільєв.

ДЖЕМІЛЄВ М. Підтримаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Костянтин Іванович Касай.

КАСАЙ К.І. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Копиленко Олександр Любимович.

КОПИЛЕНКО О.Л. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я голосую – за, шановні колеги.

Сергій Володимирович Мандзій.

МАНДЗІЙ С.В. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віктор Володимирович Медведчук.

МЕДВЕДЧУК В.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вадим Владиславович Новинський. Немає.

Вадим Зіновійович Рабінович. Немає.

Тарас Петрович Тарасенко.

ТАРАСЕНКО Т.П. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Максим Миколайович Ткаченко. Не з'явився.

Рустем Енверович Умеров. Не з'явився.

Ахтем Зейтуллайович Чийгоз, ви ще з нами? Напевно ні. Перервався зв'язок.

Пані Неллі Яковлева. Пані Неллі.

ЯКОВЛЄВА Н.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Отже, шановні народні депутати, повідомляю: 9 голосів – за, 1 – утримався. Рішення прийнято. На даний час у нас присутні 10 народних депутатів.

Перед тим як перейти до шостого питання нашого порядку денного. Я бачу з'явився в нас Сергій Володимирович Шахов. Сергію Володимировичу, повідомляю, що ми вашу законодавчу ініціативу вже розглянули. Одноголосно проголосували за підтримку даної вашої законодавчої ініціативи. Тому ми вас можемо не затримувати.

МЕДВЕДЧУК В.В. І передайте Сергію, що я теж голосував за його ініціативу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сергію Володимировичу, Віктор Володимирович Медведчук теж підтримав дану законодавчу ініціативу.

МЕДВЕДЧУК В.В. Дякую, пане голово.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Отже, шановні колеги, переходимо до шостого питання порядку денного. Про дотримання вимог Європейської конвенції про запобігання катуванням та нелюдському чи такому, що принижує гідність, поводженню або покаранню у виправній колонії № 77 міста Бердянськ. Як я вже повідомляв ініціатором даного питання був наш колега Костянтин Іванович Касай, який очолює постійну моніторингову групу від нашого комітету за місцями несвободи.

Хочу одразу вам повідомити, що окремо по сьомому питанню ми повідомляли і просили обов'язково бути присутніми. І у нас присутні, ну, як завжди:

Уповноважений Верховної Ради України Денісова Людмила Леонтіївна.

Денис Леонтійович Малюська – міністр юстиції. Наскільки я розумію і ваш заступник Банчук Олександр Анатолійович теж буде присутній.

Сидоренко Владислав Ігорович – автор документального фільму про виправну колонію № 77.

Карпюк Микола Андронович - голова Українського центру з запобігання катуванням.

Мамалига Андрій Володимирович – директор Українського центру з запобігання катуванням.

Хочу звернути і нагадати вам, шановні народні депутати, що ми вже на засіданні нашого комітету підіймали питання щодо виправної колонії в місті Бердянськ номер 77 неодноразово до нас надходили звернення щодо протиправних дій, які там відбуваються. Ми навіть планували окремий виїзд нашого комітету до цієї виправної колонії. На жаль, через ситуацію з пандемією коронавірусу заставила нас перенести ці плани. Але як тільки буде можливість, я думаю, що ми обов'язково з членами нашого комітету або навіть комітетом, кворумом, проїдемо в цю виправну колонію.

Отже, я передаю слово Костянтину Івановичу Касаю, народному депутату, для надання інформації.

Будь ласка, Костянтин Іванович, вам слово.

КАСАЙ К.І. Дякую, пан головуючий.

Шановні колеги, хочу вас проінформувати, що з 4 по 13 серпня 2020 року представниками Європейського комітету з запобігання катуванням та поганому поводженню було здійснено візит ad hoc до України. Головною метою візиту був огляд поводження з особами, які перебувають під вартою в пенітенціарних установах, зокрема в колоніях № 25 і № 100 – це Харківська область та колонія 77 у Бердянську, яку вище зазначали.

За результатами візиту до даних установ представники Європейського комітету із запобігання катуванням та поганому поводженню було надіслано відповідь, доповідь уряду України. Доповідь надійшла 15 грудня 2020 року. Хочу зазначити і зосередити вашу увагу на колонії 77.

В кінця 2019 року Владиславом Сидоренком, який присутній зараз в Zoom, було знято документальний фільм "Зона 77". Фільм і автор максимально доступно та правдиво висвітлив нелюдське відношення керівництва 77 колонії до в'язнів.

В ході візиту представники Європейського комітету із запобігання катуванням та поганому поводженню, в черговий раз підтвердили такі факти, та були вкрай здивовані станом справ в колонії. Прочитую фрагмент доповіді. "Комітет змушений наголосити, що колонія 77 виділялася серед відвіданих установ через постійну атмосферу страху серед ув'язнених. Ув'язнені дуже неохоче розмовляли з делегацією, явно хвилюючись за свою безпеку і багато з них відмовлялися від конфіденційних інтерв'ю голосно повідомляючи, що все в порядку і немає про що розмовляти. Комітет відмічає, що протягом багатьох своїх візитів до 47 держав-членів Ради Європи за останні 30 років він майже жодного разу не відвідував в'язницю, де так багато ув'язнених відмовлялися б розмовляти з ним. " Крім того, комітет рекомендує органам влади України провести з центрального рівня оперативну всеосяжну перевірку того, як функціонує колонія 77. Він хотів би отримати опис конкретних заходів, вжитих у цьому стосунку.

Після виходу фільму, розголосу та резонансу цього питання, напевно, в європейській країні керівництво Міністерства юстиції, ми ініціювали, я думаю, службову перевірку. Мабуть би були якісь висновки, можливо відсторонення керівництва 77 колонії з подальшим звільненням та направлення матеріалів до правоохоронних органів. Ну це мабуть напевно, наголошую, це в європейській країні.

Що ми маємо у нас? Пропоную вам хронологію подій.

Грудень 2019 року – вихід фільму "Зона 77".

Центр 2020 року – приїзд представників європейського комітету запобігання катування Ради Європи.

Грудень 2020 року – до Кабінету Міністрів України надходить доповідь за наслідками візиту до колонії 77.

Січень 21-го року – начальник колонії 77 пан Чукін Максим іде на підвищення, його переводять до департаменту виконання покарань місто Київ. Начальником колонії призначають першого заступника начальника колонії пана Коротича Максима.

Призначення відбувалося відповідно до наказів підписаних особисто міністром юстиції України.

Також, з дозволу голови комітету, хотів би надати слово автору фільму "Зона 77" Владиславу Сидоренку. Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Включіть мікрофон, будь ласка.

СИДОРЕНКО В.І. Мене слышно? Здравствуйте! Слышно?

Уважаемый глава комитета, уважаемые народные депутаты и я знаю, что за трансляцией так же следят наши коллеги из Европы, поэтому я прошу прощения и разрешения, если вы не против, говорить на русском языке, он им более понятен. Если нет, я буду розмовляти державною мовою. І якщо ви не проти, я виступлю російською. Никто не возражает?

Значит мне стало известно про...

ТАРАСЕНКО Т.П. Дмитро Валерійович, у вас там виключений мікрофон.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я вибачаюсь, але все ж таки я попрошу нашого присутнього на засіданні, з врахуванням того, що у нас відбувається засідання нашого комітету, ми діємо в рамках чинного законодавства і у нас засідання комітету ведуться державною українською мовою. Тому я все

розумію, але думаю, що для зацікавлених осіб точно не буде проблемою зрозуміти те, що ви скажете українською мовою. І тому я вас дуже попрошу висловлюватись українською мовою. Дуже вам дякую.

СИДОРЕНКО В.І. Так, дякую. І щоб не було спекуляцій, одразу скажу, що я вважаю, що українська мова має бути мовою державною, єдиною і всі виступи в органах державної влади повинні бути лише українською мовою, щоб ніхто не спекулював далі цією темою.

Отже, мені стало відомо про 77-у колонію. Мене звать Влад Сидоренко, я топ-менеджер, все життя пропрацював на українських холдингах, все життя працюю топ-менеджером на українських телеканалах. Зараз маю власне творче об'єднання і свій продакшн.

Про 77-у колонію мені стало відомо після того, як одного з атовців, людей, хлопців-розвідників, який пройшов війну та потрапив до 77-ї колонії, був згвалтований.

Мені це стало відомо від лікарів. Це було групове згвалтування. Щоб було зрозуміло для членів комітету, це було групове згвалтування. Мені це стало відомо від лікаря, який на той момент працював в колонії 77, який зафіксував групове згвалтування хлопця 19-річного, який зафіксував, доповів. Було порушено кримінальну справу, яка згодом була абсолютно знівельована.

Як далі розвивалася історія? Я... Не буде секретом, це не секрет, якщо я скажу, що до Дениса Малюска я приходив одразу після призначення його міністром юстиції. Він не дасть мені збрехати. І я йому розповідав про 77-у колонію, як багато там проблем, і як ми готові йому допомогти вирішити це питання. Тому що виступ Гельсінської спілки європейської, виступ Харківської правозахисної групи, всіх правозахисних груп України багато років кричать про бердянську 77-у колонію.

Тоді ми вирішили зняти фільм. Я поговорив з десятками (я підкреслюю, з десятками) ув'язнених, колишніх ув'язнених та ув'язнених, які

були вивезені з колонії в якості свідків для захисту їхнього життя. Було декілька людей показано у фільмі, вони були різними, для того, щоб показати: це були люди різні, які проходили, відбували покарання там в різні роки; ніяк не пересікалися, ніяк не перетиналися; вони один одного фактично не знають, і це були люди абсолютно різного вікового... різного віку. Тобто я максимально зробив репрезентативним цей фільм.

Значить, що важливо? Я, як помічник народного депутата, маючи статус, користуючись 24 статтею КВК, я зробив чотири виїзні перевірки до цієї колонії № 77, користуючись українським законодавством. Жодного разу мене з перевіркою, яка регламентована українським законодавством.

Жодного разу я не був допущений на територію колонії № 77. Рівно чотири рази був виїзд слідчо-оперативної групи на місце. Зафіксовано порушення закону. Я звертався неодноразово як із депутатськими зверненнями, так і особисто до прокуратури щодо усунення порушення закону, і жодного разу за 20-й рік це порушення закону не було усунуте.

Що відбувається далі? У мене була особиста зустріч на той момент з керівником ДБР Романом Трубою та слідчими, які забрали в Київ справу з Мелітополя, тому що Мелітополь, він абсолютно... слідчими ДБР гальмувалася ця справа під впливом ДКВС, під впливом Чукіна та команди Крикушенка, колишнього начальника ДКВС. Після цього кийвськими слідчими ДБР було передано... забрано до Києва ці матеріали, і Київ почав розслідування.

Після того, всі ми знаємо, керівництво ДБР було змінено, і вся ця робота, вона пішла знов нанівець. Було передано справи до Мелітополя, де успішно вони були похоронені, ці справи знову закрили. Через суд їх ми знову відновили.

Що відбувалося далі? Після виходу ми вирішили опублікувати фільм, презентація якого пройшла минулого року, рівно рік назад, в комітетах Верховної Ради, де були присутні європейські чиновники, де були присутні причетні до Організації Об'єднаних Націй, де було презентовано фільм.

Після чого він набув небаченого розголосу в Україні, але більше – в європейських державах. Мене було запрошено до Європарламенту показати цей фільм та виступити, розповісти, що відбувається.

В цей час жодної реакції української влади, Міністерства юстиції (я наголошую, що я неодноразово звертався та розповідав, що відбувається) жодної не було реакції.

Після того як не було реакції в Україні, знову Європейський комітет з запобігання катуванням, побачивши мій фільм, європейські чиновники приїхали сюди спеціально в 77-му колонію, зробили перевірку і написали вже свою доповідь. Де написали, що за 30 років відвідуючи 47 країн, 47 країн, жодного разу вони не бачили такої атмосфери страху, яку вони зафіксували в 77-й колонії. І знову міністр юстиції Денис Малюська, його зам, який керував до цього Василик, а зараз Висоцька Олена, да, керує, вони не бачать жодних проблем, що відбувається. Розумієте? Ну, це повний абсурд.

Розповідаю далі. Якби на завершення.

До речі, щодо доповіді Європейського Союзу, це сторінка 15 пункт 23, його можна добре там його прочитати, що там написано детально.

І на сам кінець. Розумієте, в моєму фільмі люди, які дали офіційні свідчення, цих людей десятки. Шановні члени комітету, шановні члени парламенту, цих людей десятки. Які дали покази і публічно у фільмі розповідали, розумієте, що значить завдання, вказівки групових зґвалтувань дає перший зам Максим Коротич, Чукін і Коротич. Але керує процесом пан Коротич Максим. Непосередственно людям, які вчиняли насильство, які вчиняли зґвалтування, вони свідчать і дають матеріали слідчим, що перший зам Коротич давав вказівки гвалтувати і нищити, вбивати людей.

Вам був цей фільм продемонстрований. Хто дивився. Хто ні. Якщо ви не дивилися, члени комітету, обов'язково передивіться, ви все добре зрозумієте.

І, що ми отримуємо в січні? Ми отримуємо в січні, що наказом від 26 січня 2021 року (№ 142-к) Малюська Денис Леонідович підвищує Чукіна, керівника колонії, і переводить його на роботу в Київ у центральний апарат, розумієте, а Коротича, який дає вказівки вбивати людей і гвалтувати для їх приниження, називається "опускати", для того, щоб їх батьки, цих дітей, пересилали десятки тисяч гривень. Люди дають покази в ДБР, публічно вже розказують, як вони Коротичу безпосередньо на їх картки скидають гроші, як вони безпосередньо несуть, передають в руки Коротичу, а ті, хто це не робить, Коротич дає вказівку групового згвалтування, розумієте, вони дають ці покази. Чукіна переводять в Київ, а Коротича роблять начальником колонії № 77.

Мами постраждалих, які виходять на мітинги під Міністерство юстиції, мами, які приїжджають до інформаційного агентства "Інтерфакс", і ті виступають з таким очима та сльозами, які розказують, як вони приїжджають до дітей, а вони вбиті, поламани, з порваними, там п'ятою точкою, до того ще гвалтують, розумієте, по вказівці Коротича. І вони дізнаються сьогодні, що цього монстра, палача, призначають керівником колонії, начальником. Ви розумієте до чого ми взагалі скотилися. Європейський комітет, мене запрошують до європейських структур, нас запрошують, наші фільми дивляться. Європейський комітет по запобіганню катувань приїжджає в Київ Ad hoc, робить перевірку, кричить, що за 30 років вони жодного разу не бачили такої історії, а нам розповідають про те, що ми поїхали туди. Ви ж зрозумійте, як проходить перевірка, он кричить Висоцька, як проходить перевірка, вони приїжджають і дивляться, як асфальт помитий милом зеками, помитий милом, і кажуть, які тут гарні умови і як чисто, як тут чисто. І тому тут ідеальні, просто ідеальні умови для життя, тому що тут екологічно чисто і чистіше, навіть, ніж держустанова в парламенті, розумієте, і тому перевірка проходить.

Я не хочу просто переказувати весь фільм, і це констатує Європейський комітет із запобігання катуванням. Вони констатують, що люди не

розмовляють тому що вони добре знають, людей вбивають фізично, ви подивіться скільки офіційно вивозять з 77 колонії людей, на межі смерті, які помирають просто в лікарнях на волі. Яких записують, що вони впали з нар, просто впав і вдарився, розумієте. Сині, розбиті з розірваними внутрішніми органами від гвалтувань, молоді люди, десятки, сотні цих людей, заяви в ДБР. І Мін'юст до цих пір нічого не відповідає, розумієте?

Шановний голова комітету, шановні народні депутати, я не знаю, розумієте цей відчай. Останнє, що хочу сказати, народні депутати, Європейський комітет, Європейський парламент, ДБР, прокуратура, мене, як помічника народного депутата, порушуючи чотири рази закон, слідчо-оперативна група зафіксувала це, не допустили в колонію, порушуючи, злочин зробивши, Коротич та Чукін злочин робили. Це все в Бердянську все ховається, а цих людей після цього ще на підвищення притягують в Київ, розумієте?

І ви мені скажіть, будь ласка, народні депутати, таке запитання, що ще треба зробити, що я ще мушу зробити, щоб хоч хтось взагалі побачив, що відбувається в нашій державі? Весь світ про це говорить, а я не можу до когось достукатись, розумієте? І це ж не тільки я, Євген Захаров, найвідоміший правозахисник України, Харківська правозахисна група, Павліченко, Гельсінська група, Європейська група – кричить про це роками, ми не можемо нічого взагалі вдіяти. А ці палачі, до яких примкнув Малюська, тому що, Денис Леонтійович, розповідав рік назад, що відбувається, ще до фільму. Правда? Як тільки ви стали міністром, я ж вам особисто приходив і казав, подивись, що відбувається, людей просто вбивають, калічать і гвалтують. У цих лікарів... Знаєте, як вони говорять? Мені відомо, що в громадській раді при Мін'юсті керівництво Мін'юсту Висоцька Олена розповідає про те, що можливо Денис Леонідович про це розповість зараз, вони говорять, що ми показали фільм експертам, судмедекспертам і судмедексперти сказали, що це все неправда. Розумієте? Так-от я розказую, що співробітники колонії, співробітники, не лікарі, не

один, не один лікар, а лікарі, які зафіксували групове гвалтування, які щоденно фіксують знищення фізичне людей. Ви розумієте? Людей б'ють палками по п'ятах по 100 по 200 ударів. По 100 по 200 ударів за те, що хтось підняв очі з полу. Тому що ви знаєте, як це все в колонії називають? "Планета жезляка". Знаєте чому? Тому що б'ють металевими палками за те, що ти розмовляєш. В колонії заборонено розмовляти. Розмовляти заборонено. Розумієте? І вони... Так ось лікарі, які зафіксували оце знищення фізичне людей, оцю м'ясорубку, розумієте, знищення фізичне, зафіксували розірвану п'яту точку від групового гвалтування розвідника, який пройшов війну, має медаль за оборону Дебальцеве, має орден. Йому порвали, ви пойняли що. І лікар, який зафіксував це не побоявся, хоча Чукін йому сказав це не фіксувати. Який зафіксував. Його уволити с работы. Вигнали з роботи. Вигнали фельдшерів і всю зміну вигнали з роботи. І вони зараз бігають декілька років кричать за те, що їх звільнили. Це лікарі розповідають. Ніякі зекі. Розумієте? Це ж ні хтось там десь, ні я навіть розповідаю, а лікарі, які фіксували все це роками і їх вигнали з роботи. Їх ніде не беруть тепер на роботу, тому що це Харківська мафія Чукін, Крикушенко і все остальные. Їх ніде не беруть на роботу. Розумієте? І вони роками бігають, і розповідають, що їх вигнали, знищили і оставили їх сім'ї без грошей, і лікарів, тому що вони зафіксували, що когось група згвалтувала, і вони мали право сказати про це вголос.

Я останнє, що хочу сказати, шановні народні депутати, голово і всі інші, що треба нам ще зробити, суспільству, громадянам таким, як ми, щоб нас почуло, щоб було зрозуміло, що відбувається. Чукіна призначили в центральний апарат, а людину, яка дає вказівки згвалтувати, групове згвалтування, зробили начальником. Ці люди засуджені, я про засуджених взагалі зараз не говорю, там матері, ви ж зрозумійте, 77 колонія це колонія для вперше засуджених людей, вперше, це, так звана, "красна зона". Там немає воров, там немає жодних "понятій", там люди потрапляють, які вкрали

мобільний телефон, вперше в житті, там пляшку пива хтось вкрав, розумієте, туди потрапляють вперше засуджені люди.

Тобто сюди приїжджають в Київ мамочки, які вперше в житті зіткнулися з цією взагалі проблемою, і вони з такими очима, ви подивіться на ці прес-конференції, які щомісяця відбуваються і "Інтерфаксі", подивіться на них. Вони розповідають, як вони приїжджають, і що вони бачать, коли етап заїжджає на територію колонії і всіх починають просто "мочити", вбивати під Гімн України. Тому що, коли заїжджає "воронок" із засудженими на територію колонії, включається Гімн України і палками забивають для того, щоб одразу зламати людей, під Гімн України.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Владиславе, я не хотів вас переривати, ми почули всю інформацію від вас. Дякуємо.

СИДОРЕНКО В.І. І останнє слово, це вже не кажучи про тотальну корупцію, яка відбувається, тотальну корупцію. Я готую на наступному тижні ряд публікацій відносно Коротича, відносно Чукіна, у кого які є паспорти, я так "затравочку" зроблю. А ви впевнені, що нікого з них, наприклад, кого ми перевели в центральний апарат, немає російського паспорту. Я вам скажу, що ви можете очень сильно потом оказаться не правы.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо. Ми готові, як комітет, пане Владиславе, отримати від вас всю необхідну інформацію. Я вас не переривав, ми не думали, що так довго буде ваш виступ, але, тим не менш, дякуємо за те, що все нам розказали.

СИДОРЕНКО В.І. Дмитро Валерійович, дякую вам, що вислухали. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Почути ставлення і те, що відбувається у 77 колонії по інформації Уповноваженої Верховної Ради з прав людини, Людмила Леонтіївна, вам слово, а потім будемо запитувати у міністра юстиції, що ж насправді відбувається, будь ласка.

ДЕНІСОВА Л.Л. Я дуже вдячна комітету і пану Касаю, який таким чином ставиться до цих проблем в наших колоніях, слідчих ізоляторах щодо дотримання прав людини.

Ви знаєте, цю бердянську виправну колонію ми з вами обговорювали у грудні 2019 року і потім ми надавали вам інформацію, що відбувається у 2020 році, тому що ми перевіряли і 2019 рік, і 2020 рік. І у 2020 році, коли ми перевірили і все це саме зафіксували, що було встановлено у 2019 році, і побачили, що майже ці всі кримінальні справи, які були відкриті прокуратурою Запорізької області, потім ДБР, вони майже або повільно розслідуються, або взагалі, як ДБР територіальне, вони закрили цю справу, тому що нібито не знайшли доказів. Так ми знову в лютому 2020 року ці докази знайшли і передали всі відповідним органам, і в тому числі, перш за все, Міністерству юстиції. Міністерство юстиції повідомило нас про ті нібито прийняті заходи про службове розслідування і ми бачимо як зараз це службове розслідування чим завершилося, завершилося підвищенням у своїй професійній кар'єрі деяких осіб взагалі, тих, хто і є, організовує всю цю катівню в 77-й колонії, вони взагалі очолили цей заклад. Ви розумієте... Тобто прокуратура Запорізької області нам відповідала, що недоліки Бердянської місцевої прокуратури, які були встановлені в цій колонії 77-й, було усунено. Ми не повірили. І, коли приїхав сюди Європейський комітет проти катувань, з запобігання катуванням, ми зустрілися і сказали, що обов'язково треба, три колонії 77, 25 і 100. 77-му ви вже чули деякі висловлювання і констатацію фактів з цих доповідей, які зробили. Я ще раз хочу звернути просто увагу на цей же самий 23 пункт, що саме таке ця адміністрація, яка очолює цей заклад, вона робить. Тобто тут констатується,

дозволили дійти висновку про те, що колонією 77 керують за допомогою системи залякування та насильства. Було загальне враження, що колонією керують залізною рукою. Тобто про що ми говоримо?

І як ми фіксували? Що нібито в колонії все гаразд, тому що немає в журналі реєстрації, що є дисциплінарні заходи стосовно цих засуджених, які відбувають покарання. А чому немає дисциплінарних заходів? Тому що вони, їх покарання відбувається днювальними або самою адміністрацією. І, коли вони нам надавали свідчення... От правильно тут говорить автор фільму, що коли заїжджає "етап", то просто є чітка закономірність щодо поведження з новоприбулими ув'язненими. Відбуваються такі страшні речі про які вони нам розповідали. Це просто, я не можу як жінка повторювати це в такому поважному органі як цей комітет і таким поважним колегам.

І ви знаєте я б хотіли, ну, більше не додавати емоцій, тому що це емоційний і дуже справедливий виступ автора, доповнити майже дуже складно. Але я дуже хочу, щоб пан Малюська відповів на те, що написано саме, я вже не говорю, про те, що потрібно було зробити після подань Уповноваженого, але після доповіді Європейського комітету, де написано чітко, що рекомендує комітет органам влади України провести центрального рівня оперативну і всеосяжну перевірку того, як функціонує 77 колонія. Ми би хотіли отримати опис конкретних заходів вжитих після цього. А я думаю звітувати є про що всі підвищення відбулися.

І потрібно, щоб ми все ж таки зрозуміли про те, що якщо є такі випадки недодержання прав громадян – вони такі ж громадяни, як і ми, так вони обмежені волею, але не обмежені всіма іншими правами. То ці, які винні в цьому були покарані, а на сьогоднішній день я про це не можу сказати. І ми знову будемо в щорічній доповіді, яка зараз вже на завершенні, говорити про те, що робить міністерство для того, як нібито реформує цю систему. Я думаю, що вона не реформується, а реформує вас – тих хто зараз її очолюють.

І тому дуже б хотілося, щоб все ж таки не тиснути на нас відсутністю ваших заходів, щоб ми звертались до суду, як ми звернулись до адміністративного суду відносно ваших дій, шановний пане міністр, які ви робите щодо цих камер, де є дискримінація за майновими ознаками. Тобто робити, як треба, а не так, як ви робите нібито це вас не стосується – це стосується кожного.

Тому що потім ці люди виходять на волю, якими вони вийдуть, коли вони вкрали чотири банки огірків, а це саме таких огірків за 200 гривень коштують...*(Не чути)* Дали вісім років, ця судова система, а потім людину знищили так, що вона просто не повернеться до нормального життя.

Я дуже вам дякую за можливість виступити і вибачте, що теж емоційно.

СИДОРЕНКО В.І. Дмитро Валерійович, буквально одна секунда, нюанс щодо Малюськи. Дивіться, мені просто ще видається, що сам міністр абсолютно не контролює цю систему, і не має впливу на ДКВС. Я вам приведу факт, щоб ви розуміли, документально.

Дивіться, 26.01.21 року він підписує Наказ про звільнення Чукіна. Про звільнення Чукіна 26.01.21 № 141-к (реєстраційний номер 141-к) з формулюванням: "неналежне виконання своїх обов'язків". Він звільняє Чукіна за неналежне виконання своїх обов'язків. А вже через 4 дні 01.02 Наказ № 181-к він видає: змінити формулювання попереднього свого наказу і просто звільнити для переведення цієї людини в центральний апарат. Розумієте?! Тобто за чотири дні Малюська Денис Леонідович підписує два накази: один – звільнення через неналежне виконання своїх обов'язків, а потім цей наказ переписує для його переведення в центральний апарат.

Скажіть, будь ласка, що за чотири дні відбувається, що для цього палача сам міністр змінює свій власний наказ через чотири дні? Розумієте? через чотири дні він змінює.

Хто впливає так сильно на міністра юстиції, що він це робить? Хто може впливати? Тобто або на нього впливають, або не він їх підписує, або він взагалі не знає, що відбувається в міністерстві. Розумієте?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все. Дякую, пане Владислав.

Будь ласка, ви би хотіли... Да, будь ласка, Людмила Леонтіївна. Ви щось хотіли?

ДЕНІСОВА Л.Л. Вибачте. За ремарку.

У мене є пропозиція. У нас в плані моніторингових засідань знову візит до цієї бердянської колонії. Ми можемо забезпечити всіх, хто захоче приєднатися до нас з'їздити. Тому що ми в умовах COVID ще більше проведемо візитів, ніж не в умовах COVID і тому ми забезпечимо засобами, будь ласка. Я дату тут сказати не можу, ми домовимося з вами, тому що це візит без попередження.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Я думаю, що це буде слухне зауваження і народні депутати точно ним скористаються.

Так, я побачив в чаті про те, що просить слово Олександр Павліченко, але я думаю, що спершу ми почуємо пояснення міністра юстиції. Денис Леонтійович, дивіться, ми, як комітет звертались до вас, ми на комітеті два рази обговорювали цю ситуацію. На комітеті, може я вам нагадаю, можливо, ви не пам'ятаєте, ми на комітет окремо запрошували в тому числі по всій пенітенціарній системі і окремо по 77 колонії особисто вас. Замість вас тоді прийшов ваш заступник, якого ми навіть не слухали, я можу вам сказати, відверто. Я, як головуючий сказав, що у нас було проголосовано рішення комітету, що особисто повинен прибути міністр юстиції. Два рази ви нас ігнорували, цього заступника ми не заслуховували, неодноразово ми

звертались за поясненням до вашого відомства, знову якихось притомних пояснень ми не отримали.

Проходить час і ми зараз, я думаю всі народні депутати, мали можливість отримати інформацію, що виявляється після всіх нарікань на які звертають вашу увагу народні депутати, Уповноважений Верховної Ради, проводиться перевірка, навіть європейська установа підняла це питання, ви цих людей підвищили, наскільки це правдива інформація, я не знаю, чи ні, але хотілось би почути. Чи дійсно відповідає дійсності, що Чукін і Коротич були переведені, відповідно Чукін в центральний апарат на це підвищення, Коротич із заступника керівника колонії на начальника колонії. Яким чином тоді ви проводите роботу моніторинг того, що відбувається у ваших установах?

Будь ласка, вам слово.

МАЛЮСЬКА Д.Л. Дякую дуже, пан головуєчий.

Насправді тема велика і потребує великого обговорення. Тому не претендую на те, що на все можу відповісти, і все розповісти, і все пояснити. Напевно, коли буде візит і депутатів і уповноваженого і інших і зацікавлення громадськістю на територію установи з метою перевірки, тоді буде все набагато зрозуміліше. Але коротко тезово. Для початку давайте визначимось з дефініціями. Все ж таки комітет ...*(Не чути)* чи ще чийсь. А права людини ми поважаємо. Відповідно говорити про службовців ДКВС як гвалтівників, вбивць тощо, це є грубим порушенням як на мене, презумпції невинуватості і прав людини. У них є теж своя честь і гідність, яку треба поважати допоки як мінімум немає вироків суду. Це щодо дефініції.

Власне, щодо підвищення. Так само дефініція підвищення мені особисто і навряд чи, хтось хто хоч трохи розуміє систему ДКВС зможе підтвердити, що позиція керівника колонії, тим паче великої колонії ...*(Не чути)* колонії як колонія 77 і позиція заступника начальника відділу, який відповідає за кінологію і за пожежну безпеку – це підвищення. Ну якщо так,

тоді я з задоволенням хочу знайти тих людей, які так будуть підвищуватись у посадах. Це другий аспект.

Третій аспект. Усі ключові події, які зараз описувались про згвалтування тощо, вони відбувалися задовго до того як я очолив Міністерство юстиції України. Власне, з того моменту ми тримаємо ситуацію на контролі і жодного конкретного опису ситуації з звинуваченими особами в цей період не відбувалося. Ми надаємо усіляке сприяння слідчим органам в тому числі і ДБР щодо проваджень, кримінальних проваджень, які вони ведуть. Були три провадження, щонайменше, у 19-му році. Одне провадження у 20-му році. І я б запропонував, якщо у нас ця тема буде і далі слухатись, щоб ми долучили до участі у розгляді комітету також представників ДБР як осіб, які ведуть відповідні провадження, мають усі процесуальні права і дійсно збирали якісь матеріали з тим, щоб отримати об'єктивну і неупереджену інформацію. Тому що можливо я теж можу бути суб'єктивний ...*(Не чути)* людей, які керують системою. Тому, щоб бути нейтральним я б з задоволенням би також послушав ДБР, на яких вони етапах у своїх розслідувань.

Щодо самої колонії. Це колонія, яка перевіряється найбільше. Лише у 19-му році її перевірили 111 разів. У 20-му році 45 разів. Це не тільки ми. Це різноманітні органи, контролюючі, правоохоронні органи, прокуратура тощо. Туди ходили ледь не щодня. Результатом цього є те, що за останні періоди конкретні порушення які-небудь, які були жахливо описані, які траплялися у 17-му, 18-му, ...*(Не чути)*початку 2000-х років зафіксовані не були. Ще щодо доповіді європейського комітету звертаю увагу, що там є і позитивні речі, які вказують на те, що ми проводимо роботу по боротьбі з катуванням. Згадайте ту саму 100-у колонію, яка раніше вважалась символом жорсткого ставлення до ув'язнених. Європейський комітет звернув увагу на істотне поліпшення ситуації там. Для нас це, повірте, не останнє місце чи якесь там, не пріоритет в тому, щоб адмініструвати систему.

Є кілька системних проблем, з якими ми стикаємося, щоб цю історію взагалі припинити миттєво і одразу. Але ті проблеми не вирішуються за один день. Перша ключова історія – це кадри, які там працюють. Теоретично ми можемо звільнити і багато хто заслуговує на звільнення, можливо навіть мова йде про тисячі людей, які заслуговують звільнення з системи. Хто буде далі працювати у в'язницях на ту зарплату, яку вони там мають? Чи буде людина доросла, фізично вправна, з відповідним досвідом і піде на значно нижчу зарплату в порівнянні з Збройними Силами чи Нацполком? Наприклад, на 9 тисяч гривень офіцер буде сидіти цілодобово з в'язнями працювати і ризикувати, що йому нададуть травму або він буде дивитися на насилля. Тому ми маємо справу з працівниками, ми не маємо можливості швидко, оперативно замінити всю систему.

На жаль, поки що ми йдемо плавно до скорочення системи, до зменшення в'язниць, до їх продажу, зменшення кількості персоналу, і поступово ми збільшуємо заробітну плату працівникам, що дозволяє нам хоч трохи починати конкурувати на ринку. Це перший аспект.

Другий аспект. Ми теж технологічно заклали в наступні наші бюджети розвитку. Сумніваюсь, що ще в цьому році ми зможемо це на масово застосовувати, але, менш з тим, є технологічні засоби, які протидіють застосуванню насиллю. Наприклад, у нас є план запровадити відеофіксатори (аналог – як патрульна поліція) для усіх співробітників, які потрапляють на територію установи, з цілодобовим, – 24 години на добу, – записом, що відбувається всередині. Це, точно, один з кроків, який допоможе у боротьбі з насильством. Так само ця система впроваджується.

Що стосується зараз, теперішнього стану установи 77. Все керівництво установи отримало жорстку вказівку не допускати будь-яких проявів насильства, і що для їх роботи буде вкрай прискіпливе ставлення. Особливо враховуючи історію з цією колонією і особливо те, що відбувалося там кілька років тому, і яку славу і репутацію ця колонія набула.

Ще раз хочу донести: в Бердянську звільнити сотні людей, найняти нових сотню людей ми не можемо і організаційно, і фінансово. Система змінюється. Система, можливо, змінюється повільніше, як нам хотілося б. Але результати точно є на прикладі багатьох установ. До цього часу в системі працювало надто багато або корупціонерів, або тих, хто намагався якісь свої садистські схильності застосовувати в системі. Ми систему змінюємо.

Власне, це коротко опис того, що зараз є. Для тих, хто зацікавлений або хоче відвідати колонію, із задоволенням приєднаються до візиту або зробимо це окремо.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Денис Леонтійович, от ми би хотіли почути все таки, чи відповідає дійсності, що ви Коротича призначили керівником колонії і Чукіна перевели в центральний апарат? І поясніть, будь ласка, що це... чи, дійсно, ви підписали один наказ про його звільнення, а через 4 дні ви підписали про його переведення.

МАЛЮСЬКА Д.Л. Так, я вже казав, жодне розслідування не підтвердило порушень вказаними посадовими особами, які можуть давати підставу для його звільнення. Я не закінчив. Перепрошую. Особа, яка була керівником, переведена на посаду заступника начальника відділу, який займається кінологією і пожежною безпекою. Це не має стосунок до людей, до їх контролю чи управлінням людьми, які мають стосунок до ув'язнень.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тобто ви не бачите взагалі проблеми, що протягом півтора року до вас постійно приходять матеріали щодо цієї колонії. Вас неодноразово викликають на засідання комітету, в тому числі конкретно по цій колонії. І ви не находите нічого проблемного в тому, що люди, які очолили цю колонію, замість того, щоб бути відстороненими взагалі від

посад, проведення службового розслідування, за результатом яких, маючи стільки фактів, які вам сьогодні підтвердили... Я розумію десь, знаєте, громадські активісти все ж таки дуже часто, можливо, якийсь свій суб'єктивізм, але вам на це вказує уповноважений Верховної Ради і вам на це постійно приходять матеріали з відповідного комітету. Півтора роки одна і та сама колонія. Я не запитував вас сьогодні не про 100-у, не про 40-у, я запитував про 77-у. Тобто одна і та сама колонія постійно лунає. І замість того, щоб провести... Всі ми як керівники розуміємо, що не потрібно звільняти сотні людей, як ви зараз нам кажете, потрібно звільнити керівництво, яке прийде з новим підходом до управління колонією, і все зразу зміниться. От і все. Так от замість того, щоб відсторонити цих людей, чи правильно ми зрозуміли, ви цих людей перевели на посади: одну в центральний апарат, іншу підвищили. От Коротич, на скільки я зрозумів, він був заступник керівника колонії, зараз він керівник колонії, правильно?

МАЛЮСЬКА Д.Л. Ще раз розкажую. Існує презумпція невинуватості і існує Кодекс законів про працю, а також Кримінальний кодекс, де є кримінальна відповідальність за грубе порушення законодавства про працю.

Звільнення будь-якої особи без належних підстав, передбачених Кодексом законів про працю, є злочином. І не в межах цього комітету спонукати будь-яких чиновників на те, щоб вони вчиняли грубе порушення законодавства про працю.

Знову ж таки навіть звертаю вашу увагу на доповідь Європейського комітету. Там не йшла мова про якісь конкретні порушення конкретних осіб і хоча б хоч якісь ознаки, сліди фізичного насильства. Йшлося про атмосферу страху, і я це знову ж таки повністю розумію.

Враховуючи, яка історія цієї колонії, атмосфера страху за рік не щезне. Тому що чимало осіб, які там утримуються, пам'ятають, які речі там були, і що там творилося у минулому. І це спадок, який швидко не змінюється.

Що стосується колонії, знову ж таки ще раз кажу, на слуху була інша колонія завжди – 100-а. Це був піонер по...*(Не чути)* Найбільш на слуху колонія щодо застосування насильства. Ця історія знята, що підтверджено знову ж таки цитованим сьогодні висновком. Замість згвалтувань, замість слідів чи наслідків побоїв реальних щодо реальних осіб, ми маємо атмосферу страху. Це погано, але це не настільки погано, як було ще кілька років тому.

Ще на одне також звертаю увагу, що з колонії звільнилося тільки за один рік 354 чоловіки. Я маю на увазі ув'язнених. Із них 153 звільнилися по закінченню строку, 198 – достроково, 3 – з інших підстав. Жодна із цих осіб, які звільнилися, які не мають жодного стосунку до колонії і не мають підстав боятися, не подали заяву про злочин чи про якісь катування. Це мова про останній рік. Це говорить про позитивні результати з управління колонією.

І, власне, ще один аспект щодо гуманізації покарань. Я теж згоден, що люди, які вкрали мобільний телефон чи 200 гривень, чи банку огірків, не повинні сидіти в колонії. До них мають застосовуватися інші заходи і засоби застосування покарань. Відповідний законопроект розроблений. На жаль, зараз ще поки що останній фінал, перебуває на погодженні з Міністерством внутрішніх справ.

І як тільки ми таке погодження отримаємо, ми одразу його реєструємо в Верховній Раді і дуже сподіваємося на вашу підтримку. Тому що зараз існуюча система виконання покарань не спрямована на ресоціалізацію таких осіб, а радше спрямована на їхню бездумну кару і зміну психіки. Ось що я хотів би на додаток внести. Дякую дуже.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

СИДОРЕНКО В.І. Дмитрій Валерієвич, вот наказ Малюски о назначении Коротича начальником колонии. Вот наказ. Вот, я вам показываю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так а пан міністр і не заперечує про те, що він...

СИДОРЕНКО В.І. І коли він каже, що це було колись давно, я вибачаюсь, коли він каже, що це було колись давно... Та все життя цим керував Чукін і Коротич. Ви розумієте, яка маніпуляція? Він каже, що це було три роки назад. Так три роки назад і сьогодні – це ті ж самі люди, які керували все життя цією колонією. І його ж назначають...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Владислав, тут слово надаю я, будь ласка. У нас дві хвилини просив Олександр Павліченко.

ПАВЛІЧЕНКО О. Дуже дякую! Шановний пане голову, шановні народні депутати члени комітету, шановний пане міністре. Я коротко скажу про своє особисте враження тому що я був в цій колонії, коли власне ми і відкрили перші справи. Це було в березні 2015 року, справа Молокова і дванадцяти інших засуджених, які були побиті і після того наступний етап так само був побитий. І ми провадили там фактично роботу зі збору всієї документації і порушення внесення в ЄРДР матеріалів справи, щоб далі вона була як розслідувана кримінальна справа.

Так само матеріали були надіслані до Ради Європи, я безпосередньо надіслав до Генерального секретаря Ради Європи, в мене був прямий контакт. І до Міністерства юстиції ми звернулися і так само до Генеральної прокуратури. Справа тоді не була жодним чином змінена і розслідувана належним чином і змінена.

Що я хочу сказати, як висновки. Сказали про те, що може бути здійснений моніторинговий візит. В результаті цього візиту мало що хто побачить і мало отримаєте інформації через те, що ви побачите блискучу дисципліну, дуже гарну всю сантехніку, "по ниточці" застелені всі ліжка, все

буде прекрасно і жодної скарги ви не отримаєте. А відповідь буде така: ви поїдете, а ми залишаємося – це ось те з чим ми зустрічалися.

Я особисто документував тілесні ушкодження. Людина була синя фактично, побита. Це був Молоков якраз, який знаходився в ДІЗО з порізами, із ушкодженнями, і йому надавалась тоді медична допомога. На нашу вимогу йому тоді привели лікаря, який надав медичну допомогу. Виривали буквально в мене з рук медичну документацію, де були зафіксовані відповідні ушкодження, не давали це зробити. Там чинилися фактично всі перешкоди. При тому ж там був прокурор, який здійснював опитування всіх потерпілих, і прокурор сидів поруч з заступником начальника колонії по особливій частині. По оперчастині, перепрошую. Тобто фактично сидів заступник начальника колонії, запрошували засудженого і казали: "Ну розкажуй, що там відбувалося, і чи тебе хтось бив". Зрозуміло, що засуджений нічого не міг навіть сказати, розуміючи, що ця інформація прямо йде до керівництва колонії, тобто те, як це відбувалося. І ці особи продовжують керувати, адмініструвати колонією. Це перше.

Друге. Друга велика помилка і велика небезпека, про яку сьогодні тут не сказали, – ДПА (добровільні помічники адміністрації). Фактично адміністрація делегувала свої повноваження добровільним помічникам із числа засуджених, які здійснюють своїми руками оце насильство. Фактично адміністрація каже: "Ми тут ні при чому, це засуджені самі між собою".

Але там розбиті на групи відповідно ці засуджені, якими чітко... вони віддані в управління, і підпорядкування тим ДПА, які здійснюють оцей фактично весь контроль, і всю дисципліну забезпечують вони. Там можна адміністрацію зняти і залишити двох тільки на вході, і все буде здійснюватися там так само, без змін, я вам гарантую.

Третє. ДБР. Ми звернулися до ДБР, і ДБР послало в той свій східний офіс. І, як виявилось, прокурор ДБР, який взяв під контроль цю ситуацію, цю справу, був колишнім прокурором Бердянська, тобто він заходив так само в цю колонію з моніторингом за 3, за 5 років до того. І ми зрозуміли, що

шансів на результат позитивний у нашій справі буде дуже мало із ДБР. Тому оце питання кругової поруки, на жаль, призвело до того, що вирішити ситуацію практично було неможливо на тому етапі. Я не буду давати емоційну або якусь таку іншу оцінку, що вони там якісь нехороші чи ще якісь. Але я стверджую, я пройшов біля 80 колоній може навіть більше з візитами, можу сказати, що цю колонію треба змінювати через адміністрацію. Там не повинні бути ці люди персонально на верху. Дуже сильно залежить від того, якою є колонія. До речі, нам вдавалося змінити адміністрацію колонії в 14-му і в 15-му роках через суди, через інші інструменти. Змінювався клімат в колонії. І тут треба цих людей змінювати і давати чіткій сигнал про те, що змінюється ситуація по ламати оцю систему не зменшуючи її на гірший рівень: а) становище засуджених і б) їхньої безпеки.

Третє, саме останнє. Ви не отримаєте жодної інформації з цієї колонії про порушення. Ви запитаете, чому? Та тому що жорсткий контроль, жорсткий режим. Це справді як, знаєте, такий же самий режим відбувається в колоніях, які на непідконтрольній Україні території, там де відбирають і контролюють мобільні телефони і все інше. Неможливо отримати незалежний сигнал. І люди залякані, і люди бояться. І вони настільки закатані в цей асфальт колоніальний, що вони навіть вийшовши на свободу, те про що ви говорите, вони вже не можуть. Там працює система для того, щоб він вийшов, і він нічого вже не робив. Розумієте? Це, щоб ви розуміли, це непросто, тому що він вже вільний і він може. Ні. Він не вільний. Він залежний від тих умов, в які він був поставлений. Як тільки він спробує щось зробити, він отримає одразу. І оце є проблема.

І тому тут треба вживати, я би сказав, навіть термінові кроки, і зараз не шукати виправдовування, що ось він там такий і ми не можемо. Можна змінити цих людей. Можна їх перевести познімати і дати сигнал, що так, ми побачили, що давайте ми перемістимо їх в інше місце. Переведіть їх в іншу колонію.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

У нас хоче репліку сказати міністр.

Будь ласка.

МАЛЮСЬКА Д.Л. Я просто хотів би, щоб якимось чином контактами обмінятися з Олександром Павліченком з тим, щоб проговорити можливі кадрові зміни в колонії Бердянську чи в інших колоніях. Зокрема мене не стільки цікавить кого звільнити, це зрозуміло. Проблема – кого призначити. Якщо ви можете придумати, не знаю, подумати над ідеями з цього приводу, дайте, будь ласка, інформацію, із задоволенням ми її опрацюємо.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я думаю, що ви зможете обмінятись...

ПАВЛІЧЕНКО О. Ми з пані Висоцькою на контакті. Прошу, ми здізвиномось. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, шановні народні депутати, з урахуванням тієї інформації, що ми почули. Пропонується, по-перше, прийняти сьогодні рішення, за яким я зараз дам свої пропозиції. З урахуванням, що у нас нарешті з'явився на нашому засіданні міністр юстиції, то ми цим скористаємося, і щоб міністр юстиції почув це від нас.

По-перше, я пропоную в рішенні обов'язково прописати кількість звернень особисто від комітету, рішення від комітету скільки разів ми особисто звертались до міністра юстиції щодо надання пояснень, що відбувається в колонії 77.

По-друге, окрім зазначеного, ми вимагаємо термінових заходів від особисто міністра щодо наведення ладу в Бердянській колонії № 77. Так

само... Ми не можемо вам вказувати, пане міністре, як виконувати свою роботу, але ми в рішенні пропишемо, що на наш погляд найбільш дієвим буде – це, перше, відсторонення від займаних посад названих осіб, яких ми сьогодні почули. Друге, по кожному з них, по кожному факту створити відповідні дисциплінарні комісії для перевірки всіх фактів. Я не кажу вам про кримінальне провадження. І, до речі, я з дивуванням від вас сьогодні як від міністра юстиції, який чітко розуміє все чинне законодавство України, почув про те, що незаконне звільнення карається кримінальним провадженням. Якщо людину незаконно звільнили, вона звертається до суду, може поновитися на роботі. Їй навіть повинні виплатити всю заробітню плату за той час, який вона не перебувала на роботі, але те, що за це керівника, який підписав відповідний наказ притягнуть до кримінальної відповідальності, для мене це відкриття з вуст міністра юстиції.

По-третє. Ми обов'язково окремо звертаємося по всіх відповідних фактах до Генерального прокурора України з тим, щоб на рівні Генерального прокурора було окремо створено групу, яка буде на рівні центрального апарату Генерального прокурора розслідувати факти. Навіть в рішенні комітету я пропоную прописати, щоб не відповідні територіальні органи, а саме Запорізької області прокуратура, східний офіс ДБР, Запорізька область Національної поліції, а саме на рівні Києва генерального офісу Генерального прокурора була створена відповідна оперативна слідча група для того, щоб розслідувати всі факти, які ми надамо за рішенням свого комітету. Окрім цього, ми окремо пропишемо всі факти, які надає Уповноважений Верховної Ради з прав людини, те що прописано в доповіді європейського комітету по цій ситуації. І окрім свого рішення без повідомлення відповідних працівників пенітенціарної служби та Бердянської колонії 77 ми разом з уповноваженим заплануємо моніторинговий візит, але точно, тут я підтримаю на 100 відсотків Людмилу Леонтіївну, що про цей візит непотрібно нікому повідомляти, а потрібно взяти і приїхати народним депутатам і дійсно спробувати своїми очима подивитися, що там відбувається. І дуже хотілося,

що коли ми приїдемо, то ми побачили реальні кроки, які вже будуть зроблені Міністерством юстиції щодо проведення цієї ситуації, до якої нормальної і логічної тут ситуації.

Шановні народні депутати, чи будуть ще доповнення, зауваження до пропозиції, яку я сказав, що ще потрібно прописати в нашому рішенні комітету. Якщо більше нічого немає, шановні народні депутати, я ставлю на голосування це рішення. І також зразу повідомляю міністра юстиції, що після всіх заходів, після того, як ми все рівно зробимо цей візит, ми зробимо окремо, якщо потрібно закриті засідання нашого комітету з обов'язковою участю міністра юстиції. Я думаю, що на таке засідання ми запросимо і правоохоронців, і людей, які, можливо, захочуть в присутності народних депутатів, вже не будуть боятись, і дадуть покази, свідчення, що насправді там відбувалось.

Прошу за таке рішення проголосувати шановних народних депутатів.

Бойко Юрій Анатолійович. Немає.

Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Мустафа Джемільєв.

ДЖЕМІЛЄВ М. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Костянтин Іванович Касай.

КАСАЙ К.І. Голосую – за. І, пане головуючий, після голосування прошу надати на 2-3 хвилини пану Білоусову.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

Олександр Любимович Копиленко.

КОПИЛЕНКО О.Л. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олександрович Кузнецов. Кузнецов Олексій Олександрович. Чекаємо.

Я голосую – за, шановні колеги.

Сергій Володимирович Мандзій.

МАНДЗІЙ С.В. Я голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віктор Володимирович Медведчук.

МЕДВЕДЧУК В.В. Я голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Новинський. Немає.

Рабінович. Немає.

Тарас Петрович Тарасенко.

ТАРАСЕНКО Т.П. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ахтем Зейтуллаєвич Чийгоз. Немає.

Пані Неллі Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні народні депутати, з 9 присутніх народних депутатів всі "за". Рішення прийнято одногосно і кворум у нас залишається. Після голосування, у мене є пропозиція, якщо потрібно буде, ми вийдемо з ініціативою створення окремої тимчасової слідчої комісії. Ми це не

записували вже в рішення, я думаю, що ми після того як все це побачимо і якщо буде потрібно, ми це зробимо. Але будемо перевіряти не тільки 77-у колонію, а взагалі всю пенітенціарну систему, що там відбувається.

Костянтин Іванович, у мене є пропозиція, ми закінчили весь порядок денний і я з вашого дозволу надам одну інформацію. Про те, що ми як комітет, до нас періодично звертаються громадяни України з тим, щоб їх якимось чином відзначати та нагороджувати. Ми відповідне положення розробляємо, ми його затвердимо, але в цю п'ятницю ми від комітету надамо... Я хочу, щоб всі народні депутати це чули.

Надамо можливість нашому колезі Костянтину Івановичу Касаю окремо відзначити подякою від комітету людині, яка написала книгу про ситуацію в зоні АТО і цю книгу автор дарував багатьом народним депутатам. До затвердження положення про нагородження, щоб у нашого колеги була можливість в цю п'ятницю вже відзначити цю людину.

Я попрошу з врахуванням того, що у мене зараз відсутній перший заступник, але присутній в мене заступник Горбенко і пані Неллі. Я попрошу когось із вас продовжити засідання, у мене термінова робоча група в МЗС, яка чекає мене вже 20 хвилин. Ми рішення всі вже пройшли, за все проголосували, у нас залишилось заслухати іще бажаючих висловитись по питанню Бердянської колонії номер 77 без прийняття рішення, нагадую, що рішення ми прийняли. Тому я попрошу або пані Неллі, або пана Руслана просто провести цей час, помодерувати і закінчити це засідання, якщо не буде інших застережень. Якщо немає... Хто із заступників, пане Руслане.

ГОРБЕНКО Р.О. Якщо пані Неллі не заперечує, то підтримую вашу пропозицію.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дякую, шановні колеги, шановні присутні.

Я тоді, з вашого дозволу, з вами попрощаюся. І прошу Руслана Олександровича довести це засідання комітету до кінця. Всім гарного дня, гарного здоров'я.

Веде засідання заступник голова Комітети ГОРБЕНКО Р.О.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, всього найкращого.

Пропоную заслухати по пропозиції Костянтина Касая щодо колонії, яка знаходиться у Бердянську, ще якусь там доповідь. Будь ласка, слово.

БІЛОУСОВ Ю. Шановні члени комітету, шановні присутні. Мене звать Юрій Білоусов.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, голосніше.

БІЛОУСОВ Ю. Мене звать Юрій Білоусов, наразі очолюю Департамент в Офісі Генерального прокурора, це новостворений підрозділ з 2019 року, наприкінці, який саме здійснює процесуальне керівництво у провадженнях щодо катувань з боку працівників правоохоронних органів. То ми займаємося найбільш складними резонансними провадженнями у справах Кагарлика і такого роду справ, в тому числі пенітенціарні установи, у нас є кілька проваджень по 25 колонії.

Щодо сьогоднішньої теми обговорення, колеги, хотів би просто проінформувати вас, що минулого року ми витребовували провадження із Запорізької обласної прокуратури. На той момент було з'ясовано, що досудове слідство здійснюється взагалі Національною поліцією, а не ДБР, що є власне порушенням в частині підслідності. Адже, якщо мова йде про працівників правоохоронних органів, то виключно підслідність ДБР. Було закрито навіть, постанова закриття провадження щодо працівників правоохоронних органів на той момент, ми її скасували за підписом

заступника Генерального прокурора, повернули назад детальними рекомендаціями. Наразі по цій установі, за заявами щодо можливих катувань, з 2019 року є 11 кримінальних проваджень, чотири з яких було закрито.

Ми витребували всі ці провадження, які наразі перебувають на вивченні в Офісі Генерального прокурора, щоб ми могли зрозуміти і оцінити ефективність розслідування саме заяв і повідомлень про катування.

Я думаю, що на наступне засідання, якщо буде така можливість, ми зможемо вам представити таку свою оцінку саме в частині ефективності розслідування. Бо це дійсно дуже складні справи, які стосуються пенітенціарних заходів, там, як правило ніхто нічого не говорить, відео відсутнє і так далі. Але разом з цим, це не означає, що це розслідування здійснювати не треба.

Тобто в даному випадку рішення, яке винесе комітет щодо створення такої групи на рівні Офісу Генерального прокурора, то департамент спеціалізований є. Є департамент, як ви знаєте, який здійснює нагляди за пенітенціарними установами, тобто це інший підрозділ він не розслідує, він наглядає. Наш департамент саме задіяний разом з ДБР в розслідуваннях. І я просто можу вас запевнити, що Офіс Генерального прокурора цю ситуацію зараз бере на особистий контроль і вам зможе доповісти більш детально щодо ефективності розслідування цих заяв і повідомлень.

Дякую вам за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам за доповідь. Якщо ви не заперечуєте, будь ласка, надішліть у письмовому вигляді вашу доповідь щодо тих карних справ, які ви розслідуєте. І ще питання, по яким статтям ви розслідуєте? І, чи розслідуєте ви проти голови цієї колонії?

БІЛОУСОВ Ю. В даному випадку, саме наш підрозділ, ми сфокусовані виключно на порушеннях прав людини, тобто це застосування насилля, катування або незаконні можливі затримки.

Щодо цієї установи за нашим профілем це дві статті – це частина друга статті 365, перевищення повноважень пов'язаних з насильством або 127-ї – катування. Вони всі ці провадження були розпочаті або запорізькою прокуратурою або мелітопольським ДБР за фактом, не щодо особи, а за фактом.

Тому в даному випадку я не можу дати відповідь, чи там воно йде щодо керівника установи, бо ми ці провадження, власне, отримали і починаємо вивчати. Але хоча вже з наступного засідання зможе зі свого боку дати вам повну інформацію.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, ми вас запрошуємо на наступне засідання, щоб заслухати щодо цих справ, які ви будете розглядати.

БІЛОУСОВ Ю. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую за доповідь.

Шановні колеги, ще які є пропозиції щодо обговорювання цієї теми? Будь ласка, ініціативу якусь там проявляйте.

ДЖЕМІЛЄВ М. Пане Руслане!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, да. Слухаю уважно.

ДЖЕМІЛЄВ М. Я хотів би висловити свою вдячність Владиславу Сидоренку за його страшний, але правдивий фільм про Бердянську колонію № 77. Цілком очевидно, що деякі високопоставлені чиновники пенітенціарної системи цілком відповідальні за злочини, які відбувалися і відбуваються в цій колонії.

Вважаю, що наш комітет повинен вжити всіх посильних заходів для припинення порушення закону і притягнення до кримінальної

відповідальності всіх винних, незалежно від того, які б вони високі пости не займали.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, є якісь ще питання до міністра, до представників правоохоронних органів чи до доповідачів?

КАСАЙ К.І. Думаю, на сьогодні досить.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, тоді, з вашого дозволу, оголошую наше засідання закритим.

Дякую за увагу. До зустрічі.